

Maternitat, art i denúncia

L'Escola d'Art de Vic exposa "Cria" amb fotografies d'Ana Álvarez-Errecalde

Vic

Jordi Vilarrodà

Els consells sobre la maternitat són a l'ordre del dia. Surten de tot arreu les veus expertes que intenten o pretenen ensenyar a criar. "Però si ens despullem de tot això, ens queda el contacte, el pit, l'amor, la presència...". Idees bàsiques, essencials i permanents. Així ho expressa Ana Álvarez-Errecalde verbalment i, sobretot, en imatges com les que omplen aquests dies la sala d'exposicions de l'Escola d'Art de Vic. Visions d'un mateix fet, la maternitat, viscuda en primera persona i transformada en matèria creativa, a través d'un treball impactant i, a la vegada, ple de bellesa.

Sota el títol general de "Cria", i comissariada per la crítica d'art Ana M. Palomo, l'exposició fa un repàs a la trajectòria d'aquesta fotògrafa argentina que des de fa anys viu a Barcelona i que, sense venir de la fotografia, va trobar en aquesta la millor manera d'expressar la seva pròpia experiència com a mare. El naixement del seu primer fill amb problemes de salut, la necessitat d'estar moltes hores amb ell "per no deixar-lo a cura d'altres", la va impulsar a agafar la càmera. I aquest va ser el principi de tot. Ja no la deixaria més, i en el naixement de la seva filla, el part mateix passa davant de l'objectiu de la càmera: les dues fotografies amb què comença l'exposició són d'Álvarez-Errecalde amb la nena: en la primera hi ha

D'esquerra a dreta, Anton Granero, Felip Vidal, Ana M. Palomo i Ana Álvarez-Errecalde en la inauguració de "Cria"

sang i encara el cordó umbilical que les uneix, en la segona ja li dona el pit. Imatges amb què l'autora vol trencar el tòpic de "la maternitat de pel·lícula".

L'exposició recull també la sèrie *Les 4 estacions*, autorretrats realitzats fa dos anys en què recorre a imatges que són en l'imaginari de qualsevol espectador per reinterpretar-les i mostrar diverses cares de la maternitat. Es retrata a ella mateixa amb el fill malalt en braços com si fos una *Pietà* de Michelangelo, per expressar que "quan et compromets a acompanyar la vida d'un altre, és per tot". Recorre al conte de la Caputxeta per presentar-se com la "mare-lloba", protectora

i a la vegada amenaça. I a la imatge del superheroi de còmic, en què el seu fill porta el vestit i ella la màscara: "No tenim superpoders, les mares, tenim un vincle". La

"Si ens despullem de tot ens queda el contacte, l'amor, el pit, la presència"

imatge més impactant de la sèrie, però, és la de la pèrdua, referida a una gestació interrompuda que va patir: es retrata a ella mateixa davant d'un arbre florit, però per les seves cames i fins a un terra erm hi flueix un fil de sang.

El contrast, "la vida i la mort com a part totes dues del cicle de la natura".

Finalment, les fotografies de la més recent sèrie *Cesària, més allá de la herida*, són retrats de dones que han tingut els seus fills mitjançant la cesària, mostrant les cicatrius. Feta en col·laboració amb l'associació El Parto Es Nuestro, aquestes imatges volen ser una denúncia contra "la violència obstètrica", diu Álvarez-Errecalde, és a dir, l'abús de la cesària com a recurs mèdic davant del part.

L'exposició "Cria", que ha estat promoguda per l'Ateneu de Vic, es pot veure a l'Escola d'Art de Vic fins al proper dimecres.

L'aigua i els refugiats, en el treball de Judit Aguilar premiat amb la Beca Aigües Vic

Vic Després d'haver quedat deserta en la tercera edició, dimecres es va presentar el treball premiat en la quarta Beca Ciutat de Vic a la Creació Artística, realitzat per la dissenyadora vigatana Judit Aguilar. Fins al 25 de febrer es podrà veure a la seu social d'Aigües Vic la instal·lació "Les veus del Mediterrani", una reflexió sobre la tragèdia dels refugiats amb l'aigua com a element central. Aigua que cau des d'un dipòsit, gota a gota, en un recipient transparent que té les formes del mar i que vol transmetre "la fragilitat" d'aquells que el travessen.

Les gotes són també símbol "d'un degoteig de vides perdudes". Un marcador digital les va comptant, una a una. Fins que arribi, almenys, a

les 2.977 vides perdudes al Mediterrani. En la presentació, Jaume Ylla, president d'Aigües Vic, va destacar el compromís cultural i social

de l'empresa i el conveni amb Càritas i l'Ajuntament per evitar talls de subministrament a persones en situació de precarietat.

Ajut de La Caixa per a l'accés al monestir de Camprodon

Camprodon L'Ajuntament de Camprodon i l'Obra Social La Caixa han signat un conveni de col·laboració per condicionar l'accessibilitat al monestir de Sant Pere. L'ús d'aquest edifici monàstic com a centre d'activitats solidàries, de divulgació i cohesió social ha afavorit un acord que es va signar divendres passat entre l'alcalde, Xavier Sala, i el director de l'àrea de negoci de CaixaBank al Ripollès i la Garrotxa, Antoni Tremosa, i del qual no ha transcendit la quantitat econòmica que aporta l'entitat bancària. L'església de Sant Pere acull durant tot l'any tota mena d'actes, entre els quals els concerts del Festival de Música Isaac Albéniz.

El projecte Deriva Mussol presenta la conclusió a l'ACVic

Vic ACVic Centre d'Arts Contemporànies acull aquest divendres (7 tarda) la presentació de les conclusions del projecte Deriva Mussol, una iniciativa impulsada per Jordi Lafon i Eva Marichalar que partia d'unes caminades setmanals per Vic "amb sentit de deriva i voluntat de descoberta" a partir de les quals s'establien relacions entre els participants i experiències creatives. En les caminades hi participaven també estudiants de la UVic i persones amb un diagnòstic de salut mental, gràcies a la vinculació del projecte amb Osonament. De Deriva Mussol n'ha sortit un documental i una publicació, que es presenten divendres.

L'Any Felip Vall de Tona acaba amb un recorregut i una placa

Tona Un recorregut per Tona i el descobriment d'una placa a la casa on tenia el taller, al número 15 del carrer Major, tancaran aquest dissabte a Tona els actes commemoratius del centenari del pintor Felip Vall (1916-2012), que s'han dut a terme al llarg de l'any. El recorregut sortirà a 2/4 d'11 del matí del jaciment del Camp de les Lloses, per recordar l'afició de l'artista per l'arqueologia i les primeres excavacions que ell mateix hi va dur a terme. Després passarà per l'església parroquial, que Vall va decorar l'any 1945, amb una explicació de Joan Costas, i acabarà al carrer Major davant de la casa on vivia i treballava fins pràcticament poc abans de la seva mort.